

L'Any del Llibre i la Lectura sembla que vulgui fer honor al seu lema: del llibre, i de la lectura. El que no aclareix és si els presumptes lectors han d'escoltar o llegir. I, cada vegada més, es tendeix a fomentar la lectura facilitant la cosa i deixant que llegeixi un altre. Si aquest altre és un escriptor sense gaire veu, sense gaire gràcia i sense gaire ritme, la lectura pot ser funesta i engegar el lema anyal que ha promogut el pas del Quixot per Barcelona a pastar fang. Però si la lectura reuneix totes les condicions: un bon intèrpret, una bona veu, una bona gràcia i un bon ritme, a més, és clar, d'un treball escenogràfic i d'il·luminació simples, però eficaços, la lectura en qüestió hauria de ser un estímul per passar d'escoltar a la relectura en solitari.

Josep M. Pou reuneix aquestes condicions i potser sense pensar-s'ho es converteix en un excel·lent "fomentador" de la lectura, més que qualsevol campanya milionària que cau en el buit. És clar que el relat de Herman Melville, 'Bartleby l'escrivent', té l'avantatge de generar l'interès de l'oient-espectador i de crear en ell la guspira de la incògnita i del misteri sobre què s'maga darrere l'actitud del personatge que Melville retrata en unes oficines del Wall Street d'altres temps...

..."Preferiria no fer-ho", diu la cèlebre expressió. I anys després, el misteri i la incògnita es mantenen i es mantenen sense decaure gens, en veu de Josep M. Pou, no només per la seva interpretació, més que lectura, sinó també per la seva identificació intemporal amb l'esperit rebel que vegeta adormit en l'interior de cadascú. Per això, la frase final del relat equipara Bartleby a un representant de tota la humanitat.

Aquesta interpretació de Josep M. Pou ja va merèixer el Premi Nacional de Teatre del 2003 arran de la seva presentació en el Festival Temporada Alta de Girona. Les cinc sessions del Teatre Romea d'ara ho han ratificat amb escreix.

Andreu Sotorra (Barcelona)